

Podk. Rusi a tedy také stav. statut města T. Také z toho, že podle § 4 nař. č. 275/1922 přestalo býti město T. městem se zřízeným magistrátem ve smyslu zák. čl. XXII z r. 1886 a že prohlášené bylo za velkou obec ve smyslu téhož zákonného článku, neplyne, že by statuty města T., pokud nejsou dotčeny organizační změnou nastalou v důsledku § 8 nař. č. 275/22 resp. v důsledku jiných právních předpisů, dotýkajících se organizace obecní samosprávy na Slov., a není-li výslovně stanoven opak, byly pozbyly platnosti. Stížnost sama neuvádí, že by určitým právním předpisem byly statuty města T., speciálně pak statut pro stavby zrušeny, a na zrušení jejich nelze usuzovati ani z nař. č. 275/22, jímž bylo město T. prohlášené za velkou obec. Námitka stížnosti jeví se proto i v tomto směru bezdůvodnou.

Konečně je bezdůvodná i námitka, již se snaží st-lé dokázati, že mají jako nájemníci v domě, jehož zbourání bylo úřadem nařízeno, legitimaci k tomu, aby i tento výrok brali v pořadu instancí v odpor. Nss v řadě nálezů, jež týkají se stav. statutů jiných, v nichž je řízení upraveno obdobně jako ve statutu města T., vyslovil právní názor, že nájemníci nejsou v řízení, týkajícím se příkazu daného majiteli domu k jeho demolování, stranami (srv. na př. Boh. A 10.629/33, 10.071/32 a j.). Na tomto názoru trvá nss i v daném případě a odkazuje na důvody v cit. nálezech uvedené.

Naproti tomu shledal nss stížnost důvodnou, pokud se obrací proti rozhodnutí zem. úřadu, vyslovujícím, že st-lům nepřísluší legitimace k odvolání ani proti onomu výroku okr. úřadu, kterým jim bylo nařízeno, aby se z domu č. 31 v T. do určité doby vystěhovali. Tímto výrokem okr. úřad se obrátil přímo na st-le a jim ukládá určitou povinnost, pevně ohraničenou. V takovém příkazu správního úřadu, zavazujícím st-le k určitému jednání, mohou tito spatřovat zásah do svých subjektivních práv, a mají proto volnost domáhati se proti němu opravným prostředkem k nadřízené stolici odpomoci. Popřel-li žal. úřad toto právo, jednal proti zákonu.

Č. 11.560.

Stavební právo (Slovensko): Kompetence městské rady v Prešově, jako stavebního úřadu prvé stolice (§ 83 stav. statutu potvrzeného býv. uh. min. vnitra z 13. července 1910, č. 43.630/10) přešla od 1. ledna 1923 na služnovský, resp. okresní úřad.

(Nález ze dne 24. listopadu 1934 č. 22.010.)

V ě c: Moric W. v N. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti zemskému úřadu v Bratislavě o stavební závady.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Žádostí na městské představenstvo v Prešově, presentovanou dne 15. března 1923, ucházela se vdova po válečném invalidovi Ignáci Š. o povolení k postavení trafiky v bráně domu v Masarykově ulici č. 106 v P., a předložila zároveň souhlas majitele domu k této stavební úpravě. Městská rada v Prešově žádosti vyhověla a povolila výměrem z 22. března 1923 postavení trafiky podle předložených plánů.

Z podnětu státního referátu na ochranu památek na Slov., který upozornil okresní úřad v Prešově, že pro umístění obchodního portálu v domě č. 106 odstraněn byl starý kamenný portál, dle udání gotický lomený oblouk, a že do průchodu domu, kde jsou umělecky cenné ozdoby, byly postaveny příčky, kteréžto změny bez povolení státního referátu na ochranu památek není dovoleno prováděti, provedl okr. úřad po delším předchozím jednání městské rady v P. dne 2. prosince 1930 komisionelní řízení za účelem zjištění stavu věci a zjednání nápravy. Při komisionelním řízení bylo zjištěno, že v chodbě domu č. 106 je postavena tabáční trafika, která zúžuje chodbu na 1.20 m až 1.40 m. Kamenný portál domu byl odstraněn a je jako památka ztracen. Z tabáční trafiky vede plechová roura do chodby a odtud do komína. Podle technického posudku je odstranění tabáční budky z chodby jak s bezpečnostního tak i s umělecko-historického stanoviska naprosto nutné; za všech okolností je nutno ihned odstraniti kouřovou rouru. Vdova Š. i majitel domu, dnešní st-1, odmítl obchodní místnost odstraniti a odvolávali se na pravoplatné stav. povolení, udělené jim městskou radou v P.

Výměrem ze 6. října 1931 dal okr. úřad jako stavebně policejní vrchnost podle § 83 městského stav. statutu výjimečně souhlas k tomu, aby obchodní místnost, postavená v r. 1923 v průjezdu domu č. 106, byla používána ke svému účelu po dobu trvání nájemního poměru mezi majitelem domu a vdovou Š. Zároveň nařídil okr. úřad majiteli domu podle § 81 stav. statutu, aby po zániku nájemního poměru dal místnost během 30 dnů odstraniti z průjezdu domu a průjezd uvedl do původního stavu. Konečně učinil okr. úřad opatření o kouřové rouře. V odůvodnění vyslovil okr. úřad, že v r. 1923 nebyla městská rada v P. příslušná k udělení stav. povolení k postavení obchodní místnosti, neboť pravomoc městského magistrátu přešla od 1. ledna 1923 podle zák. č. 210/1920, nař. č. 275/22 a vyhlášky č. 412/1922 na okr. úřad. Je tedy povolení zmatečné, na čemž nic nemění okolnost, že strana o právním předpisu nevěděla. Podle zjištění naráží stavba dále na různé veřejnoprávní překážky, neboť vchod domu je zúžen na 1.20 až 1.40 m, čímž je porušen § 32 stav. statutu, a stavbou byla porušena vzácná štukatura klenby a zničen kamenný portál domu, čímž trpí umělecko-historický zájem. Bylo proto nutno naříditi podle § 81 stav. statutu odstranění stavby a byl povolen jen odklad provedení tohoto opatření vzhledem k existenčním potřebám nájemkyně.

Odvolání proti tomuto výměru podané majitelem domu i nájemkyní obchodní místnosti zamítl zem. úřad rozhodnutím z 15. února 1932.

Proti tomuto rozhodnutí podána je majitelem domu stížnost k nss-u, která namítá, že podle § 81 stav. statutu města P. lze odstranění stavby naříditi jen tehdy, byla-li postavena bez stavebního povolení, kdežto v daném případě bylo pravoplatné stavební povolení uděleno městskou radou v P. v r. 1923; zda tento úřad byl příslušný povolení ke stavbě uděliti, nemohl st-1 zkoumati, ježto podle stav. statutu byl povinen žádost o povolení řídití jedině na městskou radu.

Než stížnost je v tom na omylu. Stavebním úřadem prvé stolice v Prešově byla podle § 83 stav. statutu města Prešova (potvrzeného výnosem býv. uh. min. vnitra dne 13. července 1910 pod č. 43.630/1910) ovšem městská rada, avšak tato kompetence přešla od 1. ledna 1923

podle § 4 nař. č. 275/22, vydaného na zákl. zák. č. 210/22, a podle vyhl. č. 412/22 na úřady služnovské, resp. podle § 6 zák. č. 126/1920 (nař. č. 310/1922) na okresní úřady. Nebyla tedy od 1. ledna 1923 městská rada v P. příslušná, aby rozhodovala o žádostech stavebních jako stavební vrchnost; ježto pak stavební povolení pro stavbu, o kterou jde, bylo vydáno teprve po 1. lednu 1923, je výrok žal. úřadu, že st-1 nemá stavebního povolení pro zmíněnou stavbu, ve shodě se zákonem. Pak ovšem byl také žal. úřad oprávněn naříditi podle § 81 stav. statutu, aby stavba byla odstraněna (zbořena). Na této právní situaci nemění nic předpis § 64 stav. statutu, který má patrně st-1 na mysli, uváděje, že byl povinen žádost o stav. povolení podati u městské rady.

Okolnost, že v době vydání stav. povolení městskou radou ani st-1 ba ani městská rada si nebyli vědomi toho, že tento úřad již není kompetentní k udělení stav. povolení, je bez významu, neboť předpisy o věcné příslušnosti správních úřadů jsou kogentní povahy.

Důsledkem toho, že stav. povolení, udělené městskou radou, nelze pokládati za akt, který by byl způsobilý založiti právní účinky, nemůže st-1 z něho také dovozovati, že jím nabyl práva k zúžení vchodu do domu pod míru v § 32 stav. statutu stanovenou.

Poukazuje-li stížnost dále na to, že dům má ještě dlouhou bránu, čímž je požadavkům dopravním a požárně policejním úplně vyhověno, sluší na to odpovědět, že tím není vyvrácen názor žal. úřadu, že i brána dříve zmíněná, sloužící za vchod do domu, musí míti podle § 32 statutu určitou šířku.

Konečně dovozuje stížnost, že odporuje ústavně zaručené rovnosti občanů před zákonem, nenakládá-li úřad se všemi občany stejnoměrně a udělil-li celé řadě občanů v P. povolení k zúžení vchodu do domu, které shledává u st-le závadným. St-1 tu přehlíží, že žal. úřad byl oprávněn již z titulu § 81 stav. statutu naříditi odstranění stavby, jež byla provedena bez řádného úředního povolení. Pokud by však mělo býti stížnosti rozuměno tak, že žal. úřad měl především st-le přiměti k tomu, aby si opatřil dodatečné povolení ke stavbě, a toto uděliti, poněvadž podobné povolení i v jiných případech udělil a zúžení vchodu do domu pod míru předepsanou v § 32 stav. statutu dovolil, sluší poznamenati, že ve všech těchto případech jde o postup, pozitivnímu ustanovení statutu se přičící, a že z takovéhoho jednání úřadu jednotlivec nemůže dovozovat právní nárok na to, aby též ohledně jeho onoho pozitivního předpisu nebylo dbáno. Ježto takto námitky stížnosti nemohly býti uznány opodstatněnými, bylo nutno stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost.

Č. 11.561.

Samospráva obecní: * O pronájmu (propachtování) obecního majetku nemovitého ve smyslu § 23 č. 3 zák. č. 329/1921 Sb. usnáší se v hl. městu Praze ústřední zastupitelstvo.

(Nález ze dne 26. listopadu 1934 č. 38.)